

SORT HVID SPILPERSONER

-Det er de spilpersoner, spillerne får fra starten af...

“Goddag, jeg hedder Jheck. Jeg er sort/hvidfarveblind.

Det betyder, at alt det du ser som farver, det ser jeg som gråligt eller sort og hvidt, hvis jeg er heldig. Ellers er der ikke så meget at fortælle, andet end at jeg er betjent. Jeg er stolt af mit arbejde og prøver at gøre det bedste jeg kan. Systemet er ikke perfekt, men det er det bedste vi har, derfor gør jeg alt efter bogen. I mit privatliv har jeg en sød kone og to friske drenge, dem er jeg også stolt af, de er en god familie. Min kone er en god kvinde, hun har forstået, at når jeg kommer hjem, så er det bedst at maden bliver klar i løbet af kort tid. Jeg er nemlig en stor mand, med et hårdt fysisk arbejde. Mine sønner er velopdragne og får gode karakterer i skolen. På mange måder er mit liv vellykket. Der er bare det der handicap.

Nogle gange har jeg en fornemmelse af, at andre kan se noget jeg ikke kan. Forstår nogle sammenhænge som jeg ikke helt fanger. For selvom de andre på stationen ikke ved at jeg er sort/ hvid farveblind, så er det lidt som om, at de har noget sammen jeg ikke er med i. Jeg

tror det blandt andet er derfor, at det altid er yngre betjente end mig der bliver forfremmet, selvom jeg ved jeg er god til mit job. Jeg ville ønske at jeg kunne komme til at se farver. Fx fortæller mig kone mig at hendes hår er rødt. Men for mig er det bare gråt. Nogle gange har jeg på fornemmelsen, at jeg ikke forstår hende og at der er noget jeg ikke kan finde ud af at give hende. Hun viser aldrig at hun er utilfreds, men der er noget, et eller andet jeg ikke kan sætte fingeren på. Jeg ville sådan ønske at jeg vidste hvordan farven rød så ud. Min frygt for at miste hende er kun overgået af min frygt for at vise hende min svaghed.

Min svaghed viser jeg derimod til folkene i min støttegruppe og jeg ved at de forstår mig. Lørdag formiddag i støttegruppen er guld værd. Det er de møder der holder mig oppe og gående.

...men jeg er altså din spilperson for i aften. Dit firkantede tårn af ligeså firkantet retfærdighed. Spil mig nu ordentligt!«

BANG!

JHECK

Betjenten ved at der inde bag døren, opholder sig en religiøs selvmordskult med to små børn. Han ved det vil tage for lang tid for specialstyrkerne at nå frem. Så efter et kort opkald får han bemyndigelse til at gå ind. Den store, sorte betjent rammer den armerede hoveddør... som giver efter. Hvidt lys omslutter ham et kort øjeblik og han er inde. I den efterfølgende ildkamp bliver hele kulten dræbt, et barn redet, et andet bliver fanget i krydsilden. Han har gjort hvad han kunne. Hvor der handles der spildes. Andre betjente kommer til, alle er de tydeligt mærket af blodet, volden og det døde barn. En rekrut kaster op. Den store har samme neutrale ansigtsudtryk som altid, som om han stadig ikke har set hans værk. Retsmedicinerne tager over. Vagten skifter, de har fri. De andre går på druk. Den store betjent skriver sin rapport, for der efter at tag hjem, spise og sove roligt.

**“I retfærdigheden samles
Hver enkelt dyd.”**

Fra en elegi af Theognis

»Til min ægtemand, Jheck

Kære Jheck, jeg holder utroligt meget af dig, men jeg føler ikke at du længere holder af mig. Jeg skulle aldrig have giftet mig med dig. Jeg ved godt at min far altid har været uretfærdig overfor dig på grund af din hudfarve, men også fordi, du ikke har vist vores familie den kærlighed vi har vist dig. Måske havde han ret, den gang han hentede mig og sagde at jeg ikke skulle være rejst ud til dig. Havde jeg dog blot fulgt hans råd, sad vi ikke her i dag. Har du virkelig ikke bemærket at dine børn er bange for dig? At jeg gang på gang har taget den røde kjole på for din skyld og lavet kål med kanel og selleri? For din skyld..

Jeg har længe gået med tunge tanker. Nu kan jeg ikke klare det længere, kæreste Jheck. Jeg er kommet frem til den svære beslutning, at børnene og jeg må rejse væk. Du skal ikke lede efter os, selvom jeg ved at du har de kontakter der skal til. Det er det bedste. Vi vil alle savne dig meget, men det må blive sådan.

Med gode ønsker for din fremtid, din hustru, Mena.«

Jheck fandt brevet i sidste uge.

Jhecks styrke og svaghed:

Styrke: _____

Svaghed: _____

(disse skal du fortælle til de andre spiller)

Vejledning til støttegruppespil:

Når I er i støttegruppen skal I fortælle historier om jeres hverdag. Du skal fortælle om Jhecks hverdag og hvor hårdt det er for ham at være sort/hvid-farveblind. Da dette er et rollespil, så skal disse historier spilles og det kan gøres på to måder. Enten ved bipersonsrollespil eller fortællerrollespil, det er dig der vælger hvilken måde historien skal fortælles på.

Historien skal du selv finde på ud fra et grafisk oplæg og en overskrift. Du er dog ikke helt alene om at finde på historien. Du har en buddy – nemlig Nathanaels spiller. Det betyder at det er Nathanaels spillers opgave at stille hjælpende spørgsmål til dine fortællerscener og han er den første der laver en biperson, hvis du vælger at spille historien som bipersonsrollespil.

På samme måde skal du hjælpe Nathanaels spiller med at fortælle sine historier. I fortællerscenerne gør du det ved at stille konstruktive spørgsmål til detaljer i fortællingen - eller Nathanaels følelser i situationen. I bipersonsrollespillet skal du spille bipersoner, der hjælper Nathanael til vise hvad han er god til.

Derudover er der livstrådene, men pas på! De er bindende.

Evner for støttespil:

- på mange måder er støttegruppens medlemmer det tætteste Jheck kommer på folk han elsker.

Nathanael er måske en bonde, måske en konge. Lige nu er han nok mest bare punker.

Hans Styrke _____: 3

At kunne tage umenneskelig mange tæv: 1

(Ekstra evne)

Nastasia er nattelivets dronning.

Din Styrke: 2

Kan både bruges for og imod Nastasias fortællinger.

Mikko! er en transcenderede springer, der dansende forcere byens tagrygge:

Din Styrke: 2

Kan både bruges for og imod Mikkos fortællinger.

Konstantine er kritikkers bitter fortløber, som bomber banker i hans fritid.

Hans Svaghed _____: 3

Kan bruges imod Konstantines fortællinger.

Din Styrke: 4

Kan kun bruges for Konstantines fortællingen. Hvis Konstantines spiller beder dig om det, så skal du forsvare hans historie.

Ludwig er en gammel kirkesanger der startede støttegruppen.

Ludwig fortæller ikke noget til møderne mere, for som han siger; så oplever han ingen ting. Hvilket I andre accepter, for af en eller anden grund holder I alle rigtig meget af Ludwig. Du husker stadigvæk den aften, hvor Mena gik. Du gik i kirken og satte dig på en bænk. Kort tid efter kom Ludwig ind og satte sig ved siden af dig. I sagde ikke noget, sad bare, men bagefter forstod du, at i kraft af dit job som betjent, så er du vigtigere som lovens instrument end som privatperson.

Nogle linjer om Jheck:

Jheck har aldrig styrketrænet, men er stadig meget stærk.

Jheck er etnisk afrikaner.

Jheck ved ikke om han elsker sin kone.

Jheck kan ikke lide kage, men det er hans job at købe og tage kage med til støttegruppens møder.

“Ok, det er så mig der er Mikko!, jeg er sort/hvid farveblind...

Det betyder jeg ikke kan se de farver, du kan se. Alt er sort eller hvid eller nogle meget kedelige gråtoner. Hvis der er for mange farver der hvor jeg kigger hen, bliver jeg pisse forvirret. Det er røv irriterende. Jeg bliver nødt til at lukke øjnene, hvilket ikke er skide smart i en verden der hele tiden har sømmet i bund – men efterhånden er jeg blevet ret ligeglad. Jeg har ikke fortalt det til nogle. Altså at jeg ikke kan se farver. De eneste der ved det, er min støttegruppe. Og så dig selvfølgelig.

Det er støttegruppen der holder mig oppe, holder mig gående, hvis du forstår hvad jeg mener. Udover støttegruppen er der også håbet om frihed. Farverne ville være min fribillet ud af denne grå verden. Ja, jeg er ret sikker på, at hvis jeg blot kunne komme til at se farver, så kunne jeg få et ordentligt job, måske som maler. Jeg arbejder nemlig på et kunstmuseum som vagt nu. Så jeg ved ret meget om kunst, bort set fra at jeg ikke lige kan se farver altså. Men sådan nogle malerier er mange penge værd og penge betyder frihed. Frihed til at kunne komme væk fra byen, væk fra betonen og alle de andre tåbelige grå ting. Jeg kunne godt tænke mig at kunne male med farver.

...men jeg er altså din spilperson for i aften. Din transcenderede springer, der dansende forcerer byens tagrygge. Spil mig nu godt!”

BANG!

MIKKO

På vej hjem fra jobbet, er der en ung kvinde der snakker til ham i toget. Han kan ikke høre hende, da han hører musik i sin walkman. Han kan kun se hendes mund bevæge sig. Hun må være smuk for hendes grå mund ligner dem på billederne på det museum, hvor han arbejder som vagt. Men hun er lige så grå som billederne, for ham er hun lige så død som dem. For ham handler det tit bare om at komme hjem. Komme hjem og være træt. Ikke noget med at se tv, bare i bad, spise og så sove. For i nat går det løs. I nat skal han danse på den indre bys hustage, igen. Klatre, springe og danse over den grå by. Over larmen og gaden, med luder, småkriminelle og andre ligegyldigheder, der samler sig dernede i den kedelige grå grød. Så han spiser hurtigt sin mad, sover et par timer i sin gamle seng - med det alt for brugte sengetøj. Det hvide joggingsæt på. Musikken spiller i hans øregange. Ud af vinduet, og så handler det bare om ikke at ramme gaden. Imens han klatrer og springer over tagene, ser han sig selv udefra, som en hvid skygge imod den sorte himmel.

**“...EVERYTHING
FELL INTO PLACE
WHEN WE DECIDED
OUR LIVES WERE
TO BE LIVED.
LIFE SERVES THE
RISK TAKER...”**

CrimethInc.: Evasion

“Kære Fru Leonarskij,

Jeg sender dem hermed resultaterne fra vores undersøgelse af deres søn Mikko!, for eskapistiske psykose, jævnfør § 12, stykke 3, »Lov for statslig begærede psykiske undersøgelser af umyndige individer« af 1973. Det virker til at Mikko! er normalt bogligt begavet, meget fysik intelligent, men har mindre sociale defekter i forhold til landsgennemsnittet for hans aldersgruppe (10- 12 årlige). Mikko!s defekter er dog indenfor den gråzone vi i psykiatrien kalder for normaliteten. Derfor ser vi ingen grund til yderligere medicinsk behandling, end den igangværende. Ligesom specialundervisning, terapi eller andre resursekrævende behandlinger ikke kan komme på tale.

Et 15 år gammelt brev

Dog vil jeg personligt anbefale at du fikserer Mikko! ved sengetid, så kan du undgå hans natlige fysiske udskejelser.«

Mikko!s styrke og svaghed:

MIKKO

Styrke: _____

Svaghed: _____

(disse skal du fortælle til de andre spiller)

Vejledning til støttegruppespil:

Når I er i støttegruppen skal I fortælle historier om jeres hverdag. Du skal fortælle om Mikko!s hverdag og hvor hårdt det er for ham at være sort/hvid-farveblind. Da dette er et rollespil, så skal disse historier spilles og det kan gøres på to måder. Enten ved bipersonsrollespil eller fortællerrollespil, det er dig der vælger hvilken måde historien skal fortælles på.

Historien skal du selv finde på, ud fra et grafisk oplæg og en overskrift. Du er ikke helt alene om at finde på historien. Du har en buddy – nemlig Nastasias spiller. Det betyder, at det er Nastasias spillers opgave at stille hjælpende spørgsmål til dine fortællerscener og han/hun er den første der laver en biperson, hvis du vælger at spille historien som bipersonsrollespil.

På samme måde skal du hjælpe Nastasias spiller med at fortælle sine historier. I fortællerscenerne gør du det ved at stille konstruktive spørgsmål til detaljer i fortællingen eller Nastasias følelser i situationen. I bipersonsrollespillet skal du spille bipersoner der hjælper Nastasia til vise hvad hun er god til.

Derudover er der livstrådene, men pas på! De er bindende.

Evner for støttespil:

~ på mange måder er støttegruppens medlemmer det tætteste Mikko! kommer på folk han elsker.

Nastasia er nattelivets dronning.

Hendes Styrke _____: 3

Guddommelig evne til at bruge/udnytte/overtale folk: 1

(Ekstra evne)

Nathanael er måske en bonde, måske en konge, lige nu nok mest bare punker.

Din Styrke: 2

Kan både bruges for og imod Nathanaels fortællinger.

Jheck er et stort firkantet tårn af en betjent, med en ligeså firkantet retfærdighedssans.

Din Styrke: 2

Kan både bruges for og imod Jhecks fortællinger.

Konstantine er kritikkers bitter fortløber, som bomber banker i hans fritid.

Hans Svaghed _____: 3

Kan bruges imod Konstantines fortællinger.

Din Styrke: 4

Kan kun bruges for Konstantines fortællingen. Hvis Konstantines spiller beder dig om det, så skal du forsvare hans historie.

Ludwig er en gammel kirkesanger der startede støttegruppen.

Ludwig fortæller ikke noget til møderne mere, for som han siger; så oplever han ingen ting. Hvilket I andre accepter, for af en eller anden grund holder I alle rigtig meget af Ludwig. Du husker stadigvæk den aften, hvor du ikke havde lyst til at danse på tagene. Du gik i kirken og satte dig på en bænk. Kort tid efter kom Ludwig ind og satte sig ved siden af dig. I sagde ikke noget, sad bare, men bagefter dansende du resten af natten væk. Du har danset hver nat siden den aften.

Nogle linjer om Mikko!:

Spiser tre dåser dåsefrugt om dagen. To om morgenen, en om aftenen.

Hører diskomusik i sin walkman.

Det er ham der står for at feje inden møderne i støttegruppen, men derudover hjælper han også Nathanael med at stille stolene frem inden møderne.

“Hey, jeg er sort/hvid farveblind og hedder Nathanael...”

Jeg har det underligt med farver eller retter sagt så har jeg det ikke så underligt med dem. Jeg kan bare ikke se dem. Selvfølgelig ved jeg at de er der, men for mig bliver de bare forskellige gråtoner. Som var der et filter for mine øjne, et fysisk og psykologisk onde der gør at jeg ikke kan opleve verden helt. Hvorfor farverne skal holdes hemmelige for mig, ved jeg ikke. Hvorfor jeg ikke må få del i verdens rigdom, ved jeg ikke. Men jeg græder ikke snot, jeg er ikke et offer. Jeg kan tage imod hvad verden giver mig, selv om det er lort på lort på lort.

Jeg har altid været god til at tage imod, om det så var smerte eller hån. Det er ikke for sjov at jeg har hanekam og sikkerhedsnåle i ansigtet. Nålene er der for at vise verden, at ligegyldigt hvad, så er jeg her og tager stadigvæk imod. Kammen er min fane, et flag for en flagløs. Hjemløs. Verden kan sende hvad den vil efter mig. Jeg tager imod. Bliver stående og griner den op i ansigtet. Jeg ved ikke hvorfor, men jeg kan holde til ufattelig mange tæsk, og kommer mig ret hurtigt igen. Måske har det noget med min barndom at gøre. Ved det ikke, for jeg kan ikke huske den. Måske er det et håb om at tingene bliver anderledes engang. For jeg kunne godt tænke mig, at lægerne fandt en kur imod farveblindhed. Måske er det bare fordi jeg er sej.

Måske er det derfor jeg er i den her støttegruppe. Det er et godt sted. Vi er alle forskellige, men mødes og varmer os ved den samme drøm, drømmen om kunne fungere i en verden med alt for mange nuancer.

...nå, men jeg er altså din spilperson for i aften. Måske en bonde, måske en konge, lige nu nok mest bare punker. Spil mig nu godt!«

BANG!

NATANAEL

Den spinkle sorte punker tager imod, de tæsk burgøjsrerungerne lægger på ham. Det er ok, det var ham der provokere, det er hans job. De er mange og stærke, men det er også ok, for de andre kommer snart. Det er en del af spillet, han tager imod og de andre kommer og tager hans modstandere ud. De er ellers ikke fedtede med slagene. Slag på slag over hans krop. Han kan mærke et smil der bobler frem. Også en latter, nu kan han mærke at han lever. Et slag rammer ham over smilet, han opfanger at det gør ondt. Mærker tomheden og mørket trykke sig på. Og der, i mellemrummet mellem smertens oplysende effekt og chokkets formørkede knald, kan han høre de andre komme. Han lader sig falde og går ned.

Midt i masseslagsmålet ligger en sort silhuet, under en gadelygtes hvide lyskegle. Han kommer til sig selv efter kampen. Samler sig selv op igen, og går over til de andre. De fik en del penge ud af denne kamp, nok til en god aften i den grå by. Det skal nok blive en sjov aften.

"... XX fik regulere tæsk af de andre drenge på blå afdeling igen i dag. XX fortæller selv at det var ham selv der bad om det. Da disse "kampe" nu forekommer næsten dagligt, indstiller jeg, som afdelingsleder, at XX bliver overført til en afdeling med mere personale. Det kan ikke være rigtigt, at vi pædagoger skal tage os af børn med så grove psykoser eller hvad XX lider af.

Han er jo syg. Bente har prøvet at snakke med XX om, hvorvidt han får tæsk derhjemme. Men XX påstår at han ikke kan huske noget, andet end at han drømmer om hans far engang imellem. Hvis det ikke er sygt, så ved jeg ikke hvad det er.

Lisette Rohkin, afdelingsleder, blå afdeling.«

"...at det ikke skyldes svaghed i mine øjne, når nu alt forekommer mig farveløst, men at en dunkel skæbne virkelig har trukket et sørgmodigt skyslør hen over mit liv, et slør, som jeg måske først formår at sønderrive i døden."

E.T.A. Hoffmann: Sandmanden

Fra dagsrapporten på institutionen "Lykkegaarden". Værested for børn med særlige behov. Kort efter blev det gennemført, at Nathanael skulle flyttes til rød afdeling. Herfra stak han af og har levet på gaden siden.

Nathanaels styrke og svaghed:

Styrke: _____

Svaghed: _____

(disse skal du fortælle til de andre spiller)

Vejledning til støttegruppespil:

Når I er i støttegruppen skal I fortælle historier om jeres hverdag. Du skal fortælle om Nathanaels hverdag og hvor hårdt det er for ham at være sort/hvid-farveblind. Da dette er et rollespil, så skal disse historier spilles og det kan gøres på to måder. Enten ved bipersonsrollespil eller fortællerrollespil, det er dig der vælger hvilken måde historien skal fortælles.

Historien skal du selv finde på ud fra et grafisk oplæg og en overskrift. Du ikke helt alene om at finde på historien. Du har en buddy – nemlig Jhecks spiller. Det betyder at det er Jhecks spillers opgave at stille hjælpende spørgsmål til dine fortællerscener og han er den første der laver en biperson, hvis du vælger at spille historien som bipersonsrollespil.

På samme måde skal du hjælpe Jhecks spiller med at fortælle sine historier. I fortællerscenerne gør du det ved, at stille konstruktive spørgsmål til detaljer i fortællingen eller Jhecks følelser i situationen. I bipersonsrollespillet skal du spille bipersoner der hjælper Jheck til vise hvad han er god til.

Derudover er der livstrådene, men pas på! De er bindende.

Evner for støttespil:

~ på mange måder er støttegruppens medlemmer det tætteste Mikko! kommer på folk han elsker.

Jheck er et stort firkantet tårn af en betjent, med en ligeså firkantet retfærdighedssans.

Hans Styrke _____: 3

At uddele ekstremt meget fysisk vold, både med og uden våben: 1
(Ekstra evne)

Nastasia er nattelivets dronning.

Din Styrke: 2

Kan både bruges for og imod Nastasias fortællinger.

Mikko! er en transcenderede springer, der dansende forcere byens tagrygge:

Din Styrke: 2

Kan både bruges for og imod Nastasias fortællinger.

Konstantine er kritikens bitter fortløber, som bomber banker i hans fritid.

Hans Svaghed _____ : 3
Kan bruges imod Konstantines fortællinger.

Din Styrke: 4

Kan kun bruges for Konstantines fortællinger. Hvis Konstantines spiller beder dig om det, så skal du forsvare hans historie.

Ludwig er en gammel kirkesanger der startede støttegruppen.

Ludwig fortæller ikke noget til møderne mere, for som han siger så oplever han ingen ting. Hvilket I andre accepter, for af en eller anden grund holder I alle rigtig meget af Ludwig. Du husker stadigvæk den aften, hvor du var usikker på om livet var alt smerten vær. Du gik i kirken og satte dig på en bænk. Kort tid efter kom Ludwig ind og satte sig ved siden af dig. I sagde ikke noget, sad bare, men bagefter var selvmordstankerne væk. Du havde det som om du var lavet af stål den aften.

Nogle linjer om Nathanael:

Kan kun huske navnene på deltagerne i hans støttegruppe og sit eget.

Er vild med ost og sennep på brød.

Har altid blå mærker, men vokser også hurtigt sammen igen.

Selvom han altid kommer for sent, så er det hans opgave at stille stole op før møderne i støttegruppen. Mikko! hjælper ham tit med denne opgave.

“Hej, jeg hedder Nastasia, jeg er sort/hvid farveblind.

Jeg kan ikke se farver. Det hedder vist også absolut farveblind, men jeg kalder det sort/hvid farveblind – fordi min verden altså er sort/hvid. Det er et handicap siger de, men man kan heldigvis ikke se eller mærke det på mig. Andre ved det altså ikke.

Lægerne siger at jeg aldrig komme til at se farver, men... man har vel lov til at håbe. Jeg mener... øhh... jeg ved godt det lyder lidt fjollet, men jeg tror lidt, at hele mit liv ville falde på plads hvis jeg altså kunne se farver. Farve-seende har sikkert andre hovedpiner, men... ja, jeg tror altså at verden ligesom ville blive rigtig eller noget, hvis jeg bare kom til at kunne se farver.

Men indtil den dag lægerne laver et vidunderstof, indtil den dag har jeg min støttegruppe og det hjælper rigtig meget. Så længe jeg ikke skal være alene, det er jeg nemlig ikke så god til. Det er der bare nogle mennesker der ikke er så gode til, og jeg er en af dem.

... Jeg er så din spilperson for i aften. Din og nattelivets dronning. Spil mig nu godt!«

BANG!

Så står de der. To mennesker i mørket, to statiske skygger i sekundet før de kysser. Det er det øjeblik hun har ventet på hele aftenen. Alt op til dette øjeblik har været ligegyldigt, alt kan blive bestemt i dette øjeblik. Verden kan i et sådant øjeblik gå ud af takt eller forsætte i samme gamle, grå bane. Måske er det øjeblik, hvor hun kan blive forelsket kommet. Måske kan hun for første gang komme til at føle noget... sådan rigtigt.

Men så kan hun lugte hans dårlige ånde der lugter af cigaretter og snaps. Den store kærlighed kan ikke have en sådan ånde. Et stik i hjertet senere, indser hun at det er for sent at bakke ud. Desuden ved hun, at han har en familie i forstaden. Hvis hun gennemfører det, får hun magt over endnu en mand. Måske kan han også bruges til et eller andet ved lejlighed. Denne aften ændres på den måde i et splitsekund til ren forretning. Hun mærker ham ikke mere, hun mærker kun magten. Magten giver hende nok lystfølelse til at hun kan gennemføre det.

“Frøken Nastasia Nikoskij,

Der er kommet svar fra deres prøver og de er sygdomsfri. Jeg vil dog gerne indskærpe for dem endnu engang at de bør beskytte dem selv, især når de har SÅ mange forskellige partner.

Venlig hilsen
Oluf Buschkin«

NASTASIA

“...ude fygede Sneen.

»Det er de hvide Bier, som sværme,«

sagde den gamle Bedstemoder.

**»Har de ogsaa en Bidronning?« spurgte
den lille Dreng, for han vidste, at imellem
de virkelige Bier er der saadan een.**

»Det har de!« sagde Bedstemoderen.”

H.C. Andersen: Sneedronningen

**Efter dette dette brev skiftede Nastasia
læge.**

Nastasias styrke og svaghed:

NASTASIA

Styrke: _____

Svaghed: _____

(disse skal du fortælle til de andre spiller)

Vejledning til støttegruppespil:

Når I er i støttegruppen skal I fortælle historier om jeres hverdag. Du skal fortælle om Nastasias hverdag og hvor hårdt det er for hende at være sort/hvid-farveblind. Da dette er et rollespil, så skal disse historier spilles og det kan gøres på to måder. Enten ved bipersonsrollespil eller fortællerrollespil, det er dig der vælger hvilken måde historien skal fortælles.

Historien skal du selv finde på ud fra et grafisk oplæg og en overskrift. Du ikke helt alene om at finde på historien. Du har en buddy – nemlig Mikko!s spiller. Det betyder at det er Mikko!s spillers opgave at stille hjælpende spørgsmål til dine fortællerscener og han er den første der laver en biperson, hvis du vælger at spille historien som bipersonsrollespil.

På du samme måde skal du hjælpe Mikko!s spiller med at fortælle sine historier. I fortællerscenerne gør du det ved, at stille konstruktive spørgsmål til detaljer i fortællingen eller Mikko!s følelser i situationen. I bipersonsrollespillet skal du spille bipersoner der hjælper Mikko! til vise hvad han er god til.

Udover evnerne er der livstrådene, men pas på! De er bindende.

Evner for støttespil:

- på mange måder er støttegruppens medlemmer det tætteste Nastasia kommer på folk hun elsker.

Mikko! er en transcenderede springer, der dansende forcere byens tagrygge:

I hans Styrke _____ : 3

Helteartig foragt for fald og højder: 1
(Ekstra evne)

Nathanael er måske en bonde, måske en kong, lige nu nok mest bare punker.

Din Styrke: 2

Kan både bruges for og imod Nathanaels fortællinger.

Jheck er et stort firkantet tårn af en betjent, med en ligeså firkantet retfærdighedssans.

Din Styrke: 2

Kan både bruges for og imod Jhecks fortællinger.

Konstantine er kritikkers bitter fortløber, som bomber banker i hans fritid.

Hans Svaghed _____: 3

Kan bruges imod Konstantines fortællinger.

Din Styrke: 4

Kan kun bruges for Konstantines fortællinger. Hvis Konstantines spiller beder dig om det, så skal du forsvare hans historie.

Ludwig er en gammel kirkesanger der startede støttegruppen.

Ludwig fortæller ikke noget til møderne mere, for som han siger så oplever han ingen ting. Hvilket I andre accepter, for af en eller anden grund holder I alle rigtig meget af Ludwig. Du husker stadigvæk en aften, hvor du var rigtig nede over, at du endnu ikke havde fundet kærlighed. Du gik i kirken og satte dig på en bænk. Kort tid efter kom Ludwig ind og satte sig ved siden af dig. I sagde ikke noget, sad bare, men bagefter havde du det meget bedre.

Nogle linjer om Nastasia:

Holder meget af rødt kød, men for hende ser det mest gråt ud. Det rå kød er den eneste forståelse hun har af farven rød.

Går kun i sort og hvidt tøj, så hun er sikker på det matcher.

Det er hende der står for at tage papirsduge, paptallerkener og Klinix med til støttegruppemøderne.

“Mit navn er Konstantine, jeg er sort/hvid farveblind...”

Jeg har et problem med at se farver, de fremstår kun som gråtoner for mig. Derfor har jeg det også bedst med en høj kontrast. Måske har det påvirket mit syn på verden, jeg ved det ikke, men jeg føler mig ligesom kaldet til at kæmpe for retfærdigheden. Forstår ikke hvordan andre bare kan gå rundt og være ligeglade med alt uretfærdigheden. Der er bumser på næsten hvert gadehjørne, folk sulter i den 3. verden og flere og flere mister deres job. Dertil er der hele den mentale håbløshed, der findes jo ingen mennesker i denne by der smiler, med mindre de er på psykofarmakum eller prøver på at sælge et eller andet. Alt er blevet varegjort. Det der mest ligner kærlighed, er det luderne sælger pakket ind i plastik. Det der mest ligner venlighed er ens bankrådgivers stigende interesse for ens underskud. Politikkerne prøver blot på at holde på magten, pengene og deres eftermæle – men de tre ting har de multinationale virksomheder allerede købt og betalt.

De eneste lyspunkter i denne verden af forfald, er min støttegruppen og mine bomber. Jeg mødes med støttegruppen engang om ugen og resten af aftenerne gemmer jeg bomber i kloakken under byens finanscentrum. Engang imellem springer jeg så nogle bomber af, bare for at lette trykket. Det og de ugentlige samtaler i gruppen gør, at jeg ikke mister min forstand.

Nogle gange kommer jeg lidt i tvivl. Er bange for at der er noget jeg ikke har set eller forstået. Bliver bange for at kapitalismen har gemt noget i farverne og det er derfor der ikke er flere som mig. Jeg ville ønske jeg kunne se farver, måske holder de noget hemmeligt for mig, jeg tror det ville være meget lettere at se hvis jeg bare kunne se farver.

...men jeg er altså din spilperson for i aften. Kritikkkens bitter fortløber. Spil mig nu godt!«

BANG!

Den moderne hvide cowboy, den retfærdige hævner, går ned gennem hovedgaden. Ned og ind i en næsten tilfældig gyde. Det er vigtigt ikke at gå ned det samme sted hver gang. Åbner kloakdækslet og kravler ned i dybet, stanken er forfærdelig, men man vender sig til det efter et stykke tid. Her nede kan han næste mærke gangenes udformning. Han ved ikke hvorfor, men han ved hvor der står politi. Kloakken er stor, der er mange banker, så de kan ikke stå under dem alle. Så han tager blot en af dem, hvor han fornemmer at der ikke er sat vagter ud.

I kloakken står han og drømmer om smukke hvide stjerner imod en sort himmel. Hans drøm er så vidunderlig, at han er lige ved at komme for sent til aftenens møde i støttegruppen for sort/hvid farveblinde. To timer efter mødet vil aftenens to bomber gå af og han vil sådan nyde det.

Skandale, Politimesteren bør gå af!

Nu er endnu en bank blevet sprunget i luften. Endnu engang var bomben placeret i kloakken. Dette er den tiende bank der er blevet sprunget i luften. Hvornår finder Politimester Kardill ud af at sikre vores kloakker med vagter, så vores banker kan være i fred? Hvornår påtager Politimester Kardill det ansvar der er ham pålagt fra byen? Imens vi venter på svar på disse spørgsmål, springer der bomber i vores gader.

O. Tojskij, Bankdirektør.

KONSTANTINE

**“Når ret, bliver til uret
Bliver modstand pligt!”**
Ukendt ophavsmand

**Læserbrev i dagbladet Politica, trykt efter
den elvte bombe... der har været mange
siden**

Konstantines styrke og svaghed:

KONSTANTINE

Styrke: _____

Svaghed: _____

(disse skal du fortælle til de andre spiller)

Vejledning til støttegruppespil:

Når I er i støttegruppen skal I fortælle historier om jeres hverdag. Du skal fortælle om konstantines hverdag og hvor hårdt det er for ham at være sort/hvid-farveblind. Da dette er et rollespil, så skal disse historier spilles og det kan gøres på to måder. Enten ved bipersonsrollespil eller fortællerrollespil, det er dig der vælger hvilken måde historien skal fortælles.

Historien skal du selv finde på ud fra et grafisk oplæg og en overskrift. Du er mere alene om at finde på historien, end de andre, fordi de har en buddy der hjælper dem – det har du ikke. Det er fordi Konstantine har en helt særlig opgave i støttegruppespillet. Først og fremmest betyder det at du ikke har en buddy, så du ikke skal forvente uopfordret hjælp. Til gengæld er det din særlige opgave, at være meget kritiske overfor de andre.

Det er sådan, at I alle har noget I er gode til og noget I er rigtig dårlige til. Det er din opgave at vise de andres dårlige sider. Det skal du ikke gøre i dine egne fortællinger, men deres. Der er nemlig et system, hvor man kan gå ind og overtage hinandens fortællinger.

Det fungerer på en sådan måde, at I har mulighed for at spille bipersoner i de andres historier, hvis en af de andre vælger bipersonsrollespil som model, når denne skal fortælle sin historie. Her kan bipersonerne så prøve at gøre ting - eller få spilleren til at gøre ting. Disse »ting« skulle gerne ligge sig op af historiens fortæller (og hovedpersons) svaghed, hvis man er kritikeren (også kaldet modspilleren eller modfortælleren). Så hvis Mikko!s spiller har valgt, at havde en svaghed der hedder »dårlig til mennesker«. Så ville det være oplagt at lave og spille en biperson ind i Mikko!s fortælling, der vil havde ekstremt meget kontrakt med Mikko!. Når du så prøver på at overtage fortællingerne kan du bruge nogle evner. Evnerne er de forskellige spilpersonernes svagheder, som spilpersonernes spiller har defineret. Derudover er der livstrådene, men pas på! De er bindende. Du kan ikke hjælpe med at forsvare en fortælling, da du er kritikeren.

Fortællerscenerne er ikke på samme måde åben for kritik. Her må du godt stille spørgsmål, men de er tænkt som værende mere smukke billeder end bipersonsrollespillet. Derfor er det vigtigt at du giver fortælleren plads.

Evner for støttespil:

~ på mange måder er støttegruppens medlemmer, det tætteste Konstantine kommer på folk han holder af. Han har fortalt dem om sine bankbombninger og de virker til at acceptere det, mere eller mindre.

Jheck er et stort firkantet tårn af en betjent, med en ligeså firkantet retfærdighedssans.

Hans svaghed _____: 3

Nastasia er nattelivets dronning.

Hendes svaghed _____: 3

Mikko! er er en transcenderede springer, der dansende forcere byens tagrygge:

Hans svaghed _____: 3

Nathanael er måske en bonde, måske en konge, lige nu nok mest bare punker.

Hans svaghed _____: 3

Ludwig er en gammel kirkesanger der startede støttegruppen. Ludwig fortæller ikke noget til møderne mere, for som han siger så oplever han ingen ting. Hvilket I andre accepter, for af en eller anden grund holder I alle rigtig meget af Ludwig. Du husker stadigvæk den ene aften, hvor du kom tvivl om det nu var en god ide at bombe banker. Du gik i kirken og satte dig på en bænk. Kort tid efter kom Ludwig ind og satte sig ved siden af dig. I sagde ikke noget, sad bare, men bagefter var du sikker igen. Du har ikke været i tvivl siden.

Nogle linjer om Konstantine:

Har haft en kæreste som han faktisk elskede engang, men de mødtes aldrig, da de var brevkæresten i et langdistanceforhold. Har en uddannelse i biokemi og arbejder på at lave en biokemisk bombe. Er opvokset blandt hippier og har aldrig spist noget animalsk, nogen sinde. Kan dog heller ikke lide tofu. Det er ham der står for at lave the og kaffe til støttegruppemøderne. Han går meget op i at begge dele bliver lavet ordentligt. Det er lidt hans måde at vise at han holder af de andre på.

SORT HVID SPILPERSONER

- Det er så disse spilpersoner, spillerne skal have efter 1. akt... når de har taget dråberne.

Theck'

Han går sammen med Nathanael ud af kirken. De går og snakker. Imens han rammes af verdens skønhed. Men ved at snakke om hvad de ser sammen, bliver det lidt mere forståeligt. Han kommer med teorier om hvorfor tingene har de farver som de har og det lyder som om Nathanael giver ham ret. Det er rart.

Så ser han hvordan Nathanaels krop giver efter. Men han griber ham i faldet. Løfter ham op. Uden at tænke over det ligger han kroppen ind i sin bil og kører hjem. Løfter Nathanael ind i huset, han kan se at han allerede har det bedre. Ligger den afkræftede dreng i hans søns seng.

Og sidder hele natten og kigger på ham sove. Som en moder ville våge over sit barn. Han kan mærke det er godt. Det er rigtigt.

I morgen vil han lave morgenmad til ham. Ringe ind på jobbet og melde sig syg eller bare lade være med at møde op. Dette er vigtigere. Mere rigtigt.

Check'

Er ikke _____
mere (skriv din styrke på linjen)

Er ikke _____
mere (skriv din svaghed på linjen)

Nathanael'

Han går sammen med Jheck ud af lokalet. Det er som om farverne bærer dem ud af kirken. Ud i verden. De går og snakker, om hvad de ser og om ingen ting. Det er rart, de forstår hinanden.

Han kan mærke at sin krop. Det er som om alle de slag han har fået igennem tiden mærkes for første gang nu. Det er ubehageligt, men også på en eller anden måde rigtigt. Han mærker hvordan hans krop giver efter og falder.

Jheck griber ham. Samler ham op og ligger ham ind i sin bil. De kører hjem til Jheck og han bliver lagt i en lidt for lille seng. Her skal han sove, så har han det nok bedre i morgen. Men han har det allerede bedre. Trygt som at have en far.

Nathanael'

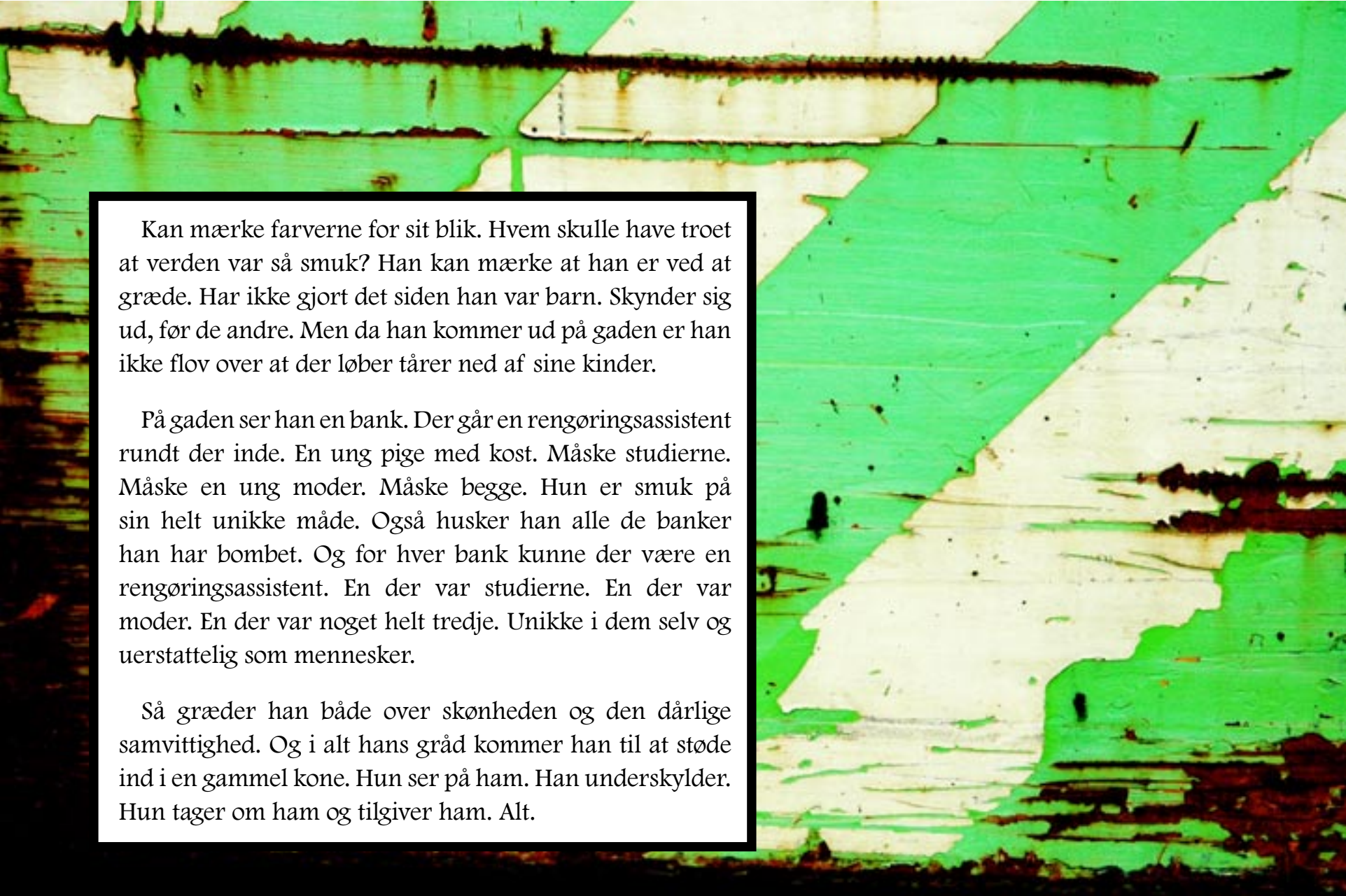

Er ikke _____
mere (skriv din styrke på linjen)

Er ikke _____
mere (skriv din svaghed på linjen)

Konstantine'

Kan mærke farverne for sit blik. Hvem skulle have troet at verden var så smuk? Han kan mærke at han er ved at græde. Har ikke gjort det siden han var barn. Skynder sig ud, før de andre. Men da han kommer ud på gaden er han ikke flov over at der løber tårer ned af sine kinder.

På gaden ser han en bank. Der går en rengøringsassistent rundt der inde. En ung pige med kost. Måske studierne. Måske en ung moder. Måske begge. Hun er smuk på sin helt unikke måde. Også husker han alle de banker han har bombet. Og for hver bank kunne der være en rengøringsassistent. En der var studierne. En der var moder. En der var noget helt tredje. Unikke i dem selv og uerstattelig som mennesker.

Så græder han både over skønheden og den dårlige samvittighed. Og i alt hans gråd kommer han til at støde ind i en gammel kone. Hun ser på ham. Han underskylder. Hun tager om ham og tilgiver ham. Alt.

Konstantine'

Er ikke _____
mere (skriv din styrke på linjen)

Er ikke _____
mere (skriv din svaghed på linjen)

Mikko!

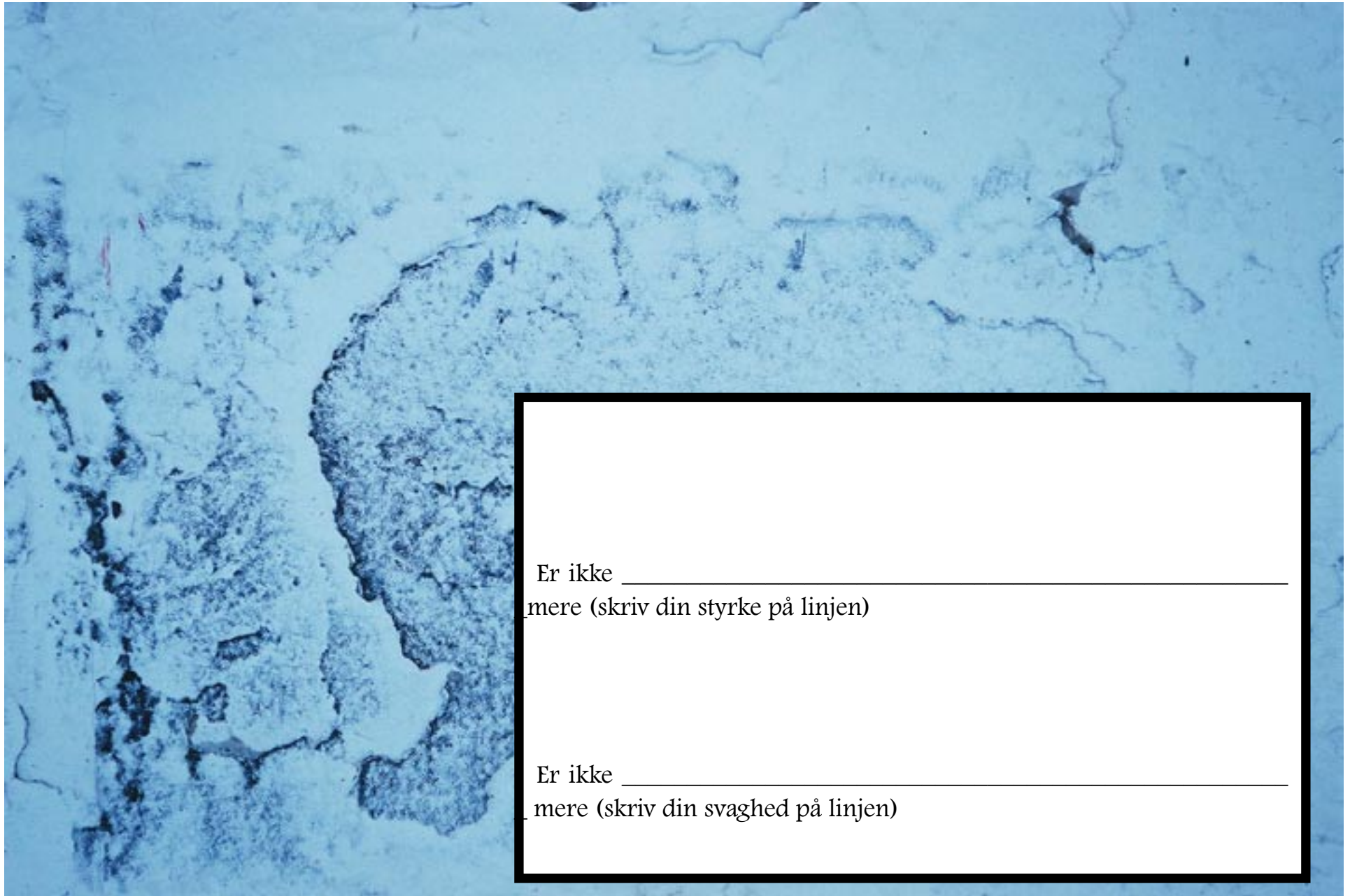
Så sidder han dér. Han kan se farver og har det fantastisk. Hvis resten af verden bare er en graddel så smuk som dette lille rum, så er denne skønhed så overvældende og uoverskuelig at han næsten ikke kan være i hans krop.

Overfor sidder Nastasia. Lys og blu. Før han ved af det hører han sig selv spørge om de skal mødes i parken i morgen. Bare gå en tur sammen og måske købe en is eller noget. Hendes ansigt skrifter farve til en mere kraftig, varm og mørk farve. Hun ser også sød ud sådan.

Da hun siger ja, kan han mærke det helt ned i maven.

På vej hjem er den gal med maven igen. Imens han er på vej op af trappen får han det dårligt. Uden at vide hvorfor, så ved han det er højden der gør det. Men så længe han holder godt fast i gelænderet går det. Godt og sikkert i verden.

Mikko!

Er ikke _____
mere (skriv din styrke på linjen)

Er ikke _____
mere (skriv din svaghed på linjen)

Så sidder hun der og kigger på ham. Mikko! og alene overfor. Han ser ret sød ud i farver. Lige over for. Bare at se på ham giver en varme i kroppen. Hun har ikke lyst til at rejse sig, men det er også lidt underligt blot at sidde dér.

Normalt ville det ikke være et problem for hende at spørg om I skulle gå en tur i biografen eller parken, men det er ligesom hun ikke tør. Bare hun kunne bare hun kunne.

Men så spørg han om de skal mødes i parken i morgen og gå en tur. Hendes hjerte hopper en trak over på en mærkelig måde og hun hører sig selv sige ja. Imens hun bliver helt varm i ansigtet, måske kan det ses?

Den aften kan hun ikke sove, er bange for hvad der sker næste gang. Hun siger til sig selv at hun er fjollet, at hun har været på tusinder af stævnemøder før. Men det får ikke den underlige angst til at holde op. Det er ikke kun ubehageligt bare underligt. Nyt.

Nastasia'

Er ikke _____
mere (skriv din styrke på linjen)

Er ikke _____
mere (skriv din svaghed på linjen)